

שי עולמות

העלון השבועי של ישיבת "נצח מאיר" ישיבתו של הרה"ח שמעון יוסף הכהן ויונפלד שליט"א

רח' הרב סלנט 7, ירושלים, טל' 050-4102044

ירושלים עיה"ק תורת בב"א. יום ו' עש"ק לסדר [בהר] בחוקותי לכבוד ... אחרשה"ט!
בעזרת ה' אכתוב לך משהו השייך לפרשת השבוע.
"אם בחוקותי תלכו, ואת מצותי תשמרו ועשיתם אותם... ונתתי שלום בארץ, ושכבתם ואין מחיריך והשבתי חיה רעה (כול מחבלים) מן הארץ, וחרב לא תעבור בארצכם" (ויקרא כו, ג'ו).

והנה מאז שהוקמה מדינת ישראל, המכונה בפי מנהיגיה מאיזה סיבה לא ברורה "מדינת היהודים" על אף שהם משתדלים בכל כוחם להשכיח את יהדותם, וכן משתדלים בכל כוחם להשכיח מכל היהודים את יהדותם, ולועגים ורודפים את כל מי שבאמת מתנהג על פי היהדות, וגוררים גירות קשות ומכבידים על היהדות האותנטית והמקורית, וכל תשוקתם היא להתנהג כגויי העולם הגדול ואומרים (יחזקאל כה, ח) ככל גוים בית ישראל, והוא מוטו מרכזי אצלם, ועיניהם צר על כל תינוק שנוגד אצל יהודים חרדים לדבר ה' ושומרים מכל משמר על היהדות, והיו מעדיפים שחיו לא יוולד, וגם אחרי שנוגד בעומק לבם היו שמחים... ח"ו, ובוז (ובעוד ענינים רבים) הם דומים לגרועים שבשונאי ישראל, ומכח חשיבתם המעוותת תלמיד חרדי מתוקצב בהרבה פחות מתלמיד חילוני וחילוני למחצה (הלומד בזרם ממלכתי דתי), ואפילו מתוקצב פחות מתלמיד ערבי ודרוזי (עובדא, ולא גזמא), ואפילו בשוק העבודה שמסור לידם מעדיפים ערבי על פני חרדי, ומאידך מלכלכים בכל הזדמנות, על הצבור שומרי תורה, וזורקים בהם רפש ורעל חבל, על כל נושא אפשרי, ובפרט בעניני כסף, כאילו החרדים הם שודדים את קופת המדינה, [כאילו הם לא משלמים מיסים על כל דבר כולל האחוזים הגבוהים של מס ערך מוסף, וכאילו להם אין זכות להחזירים כל שהן מהקופה]. ובפרט את לומדי תורה הם רודפים בכל כוחם בכל דרך אפשרית, כי הם יודעים שללא לומדי תורה, כל הציבור החרדי יתמוטט חלילה, ובתקופה קצרה, יראו כמו החילונים למחצה הלא הם החצי חילונים וחצי רפורמים [המכונים משום מה דתיים [לאומיים]]. ואולי מתכוונים על דת הלאומית], והם שואפים לראות מדינתם ה"יהודית", מרוקנת מאברכי כולל ובחורי ישיבות הקדושות. והם לוחצים ודוחקים לקבל תכתיביהם מה ואיך ללמד בחדרים ותלמודי תורה, אחרי הצלחתם להקים דור סורר ומורה, נערים מנוערים סכינאים רוצחים ופושעים מסוממים, מתוסכלים שלא טוב להם בחיים חוממי רע כל היום, ואחרי הצלחתם להעמיד דור מסכן כנ"ל, דוחקים בנו ומכריחים אותו (היה לא תהיה) ללכת בעקבותם, וזה עושים במקל וגזר, מקל גדול וגזר קטן וחצי רקוב. (ואפשר להאריך הרבה מאד, ואכמ"ל). והנה מאז שהוקמה מדינת ישראל עד היום הזה ממש, המדינה עומדת מבחינה בטחונית, על כרעי תרנגולת, ותמיד היא נמצאת במצב סכנה או מלחמה, או המצב בין המלחמות, וערב מלחמה הבאה, ותמיד תושביה... חיים בחד תמידי, ומלאי חששות, ועם דרכון תקף מוכן וזמין, וכל מאות מיליוני הערבים והמוסלמים המקיפים את המדינה מקרוב ומרחוק, שונאים את תושביה תכלית השנאה בלי הגזמה, וכן הגויים האחרים

שם החקמה
וְצִרְיָךְ כָּל אֲרָם, לִילֶךְ מִקְּמֹנֹת לְגַדְלוֹת. וּכְשָׂא לְגַדְלוֹת, הוּא בְּחֵינַת (בְּרֵאשִׁית ג): 'וַתִּפְקַחְנָה עֵינֵי שְׁנֵיהֶם, וּפָרַשׁ רֵשׁ': 'עַל שֵׁם הַחֻקְמָה נֹאמַר'. וְזֶה מִה שֶׁאָמַר הַכְּתוּב (שָׁם א): 'וַיִּרְא אֱלֹקִים אֶת הָאוֹר כִּי טוֹב', 'וַאֲיֵן טוֹב אֵלָּא תוֹרָה' (בְּרֵכוֹת ח). (ליקו"מ עד)

שמעון יוסף הכהן ויונפלד

מדרש

אם בחוקותי תלכו הה"ד (תהלים קיט) חשבתי דרכי ואשיבה רגלי אל עדותיך אמר דוד רבש"ע בכל יום ויום הייתי מחשב ואומר למקום פלוני ולבית דירה פלונית אני הולך והיו רגלי מביאות אותי לבתי כנסיות ולבתי מדרשות הה"ד ואשיבה רגלי אל עדותיך ר' הונא בשם ר' אחא אמר חשבתי מתן שכרן של מצות והפסדן של עבירות ואשיבה רגלי אל עדותיך ר' מנחם חתנא דר' אלעזר בר' אבינא

אמר חשבתי מה שכתבת לנו בתורה אם בחוקותי תלכו ומה כתיב תמן ונתתי שלום בארץ ואם לא תשמעו לי מה כתיב תמן ויספתי ליסרה אתכם ר' אבא בריה דר' חייא בשם ר' יונתן אמר חשבתי ברכות חשבתי קללות ברכות מאל"ה וועד תי"ו קללות מן יו"ו ועד ה"א ולא עוד אלא שהן הפוכות א"ר אבין אם זכיתן הריני הופך לכם קללות לברכות אימתי כשתשמרו את תורת ה"ה"ד אם בחוקותי תלכו. (ויקרא רבה לה, א)

בימי הספירה הקדושים

עוסקין לטהר עצמנו משמאת מצרים, לטהר ולזכר הדימים, פמבאר בפננות. ועל-ידי-זה מעלין מיין גבין, וזוכין להעלות ולחבר הניצוצות הקדושים בבחינת שלום, שבוזה תלוי עקר קבלת התורה, שהיה על-ידי אהדות ושלום, פמאמר רז"ל על "זיחן שם ישראל". ועל-פן תלמידי רבי עקיבא, שלא היה שלום ביניהם, על-פן נאחו בהם הדינים של ימי הספירה הקדושים, עד שנסתלקו אז דינא; והתקן שלום היה על-ידי רבי שמעון בן-יוחאי ורבביו פידוע, והוא נפטר בל"ג בעמר, שאז יום הלולא דילה. פי עקר שלמות תקון עלית הניצוצות הקדושים הוא פשמעלין גם הניצוצות שהם בחינת רגלין, בחינת עד דמטור רגלין ברגלין שאמר רז"ל, בחינת ועמדו רגליו ביום ההוא וכי", פידוע. ועל-פן בל"ג בעמר, שהוא כנגד בחינת הוד שבהוד, בחינת רגלין ברגלין, אז עקר ההמתקה, עקר עלית הניצוצות בבחינת שלום, ואז נתתקן פגם תלמידי רבי עקיבא, ועל-פן פסקו מלמות אז. ועקר שלמות התקון הוא על-ידי רבי שמעון בן-יוחאי שנסתלק אז, פי על-ידי הסתלקותו זכה להעלות נשמתו הקדושה בסוד העלאת מיין גבין, שעל-ידי-זה עקר תקון עלית הניצוצות, עקר תקון השלום, בחינת "יבוא שלום ננחו על משפחותם" שפוקירין על הסתלקות הצדיק. (הל' ביהכ"נ ה"ד אות ה)

רשב"י

כל ימי הספירה מבררין ברורין על-ידי קדשת המחשבה, שממשיכין על-ידי ספירת העמר הנ"ל. ועקר הברור הוא בבחינת השבע מדות, כי המחשבות חולפין ועוברין על האדם כפי המדות שאוחז בהם, עד שביום ל"ג בעמר נחשב כאלו נגמר הברור, מטעם המבאר בפנים. ואז נעשה בחינת גל ומחצה המפסיק בין הקדשה והספירה-אחרת. שלא תקרב עוד בערמומיותה להכניס מחשבות רעות במח, חס ושלום, שזה בחינת הגל שנעשה בין יעקב ללבן, בחינת "עד הגל הזה". וכל זה בכח הצדיקים הגדולים, שהם בחינת התנוצצות משיח, שזה בחינת רשב"י שנסתלק אז.

(אוצר היראה פסח ספירה ושבעות אות א)

כי כלל הוא שהעולם מלא מרירות מפל צד ואין שום המתקה רק זאת התורה. בשני אפנים, האחד שעל ידי התורה נמתקין ונתמעטין היסורים וגם בזה השעה שנוסקין בה ומתדבקין ומתקשרין באותיותיה ותיבותיה במתיקות הדעת הקדוש על ידי זה מרגישין חיות בזה השעה, וגם מושכת טעם חיותה גם כן איזה זמן, כן אחי ידידי זה כמה אשר אני מסיתו לטוב ומחזקו שיקח את עצמו לתורה ולצדקה. כן עורי נא, התעוררי נא בכל פעם מחדש, צו זשארע אש תשוקת פנימיות לבבך הטוב להתעורר מחדש לתורה ולצדקה, ובהדרגה הקדוש אשר מוליק אותנו רבנו זכר צדיק וקדוש לברכה להחיות את עצמנו, במעט הטוב אשר זוכין לחטף ולהחיות את עצמו בזה ולהשתוק לחטף עוד ולהתחיל בכל פעם מחדש בכל לבבך ובכל נפשך ובכל מאדך. ולקיים מאמר חכמינו זכרונם לברכה על פסוק ובכל מאדך בכל מדה ומדה שהוא מודד לך הוי מודה לו במאד מאד, כן נזכה לזה בתשוקת פנימיות לבבו הטוב ובכרפת אהבו תמים המצפה להצלחתו בגשמיות וברוחניות אמן כן יהי רצון. נחמן חנון הלוי ולומר שלום וברכה לחותנו היקר, מאד הנני מתגעגע על בואו לשלום לפה בימים הללו ובפרט שהיה לי ידיעה מרבי אבילי שתשוקתו שהיה פה על ל"ג בעמר, וכן יאמר שלום לכל ירע יצחק שיהיו. (עלים לתרופה)

נענה רשב"י ואמר

וכיון שמלכות דק' נפלה, קמה מלכות דס"א מלכות הרשעה, ועכשו עיקר החשיבות והחן אצלם, עד שגם בעינינו מצוי חנם כמ"ש חז"ל (שבת לג:). פתח רבי יהודה ואמר כמה נאים מעשיהם של אומה זו תקנו שווקים תקנו גשרים, תקנו מרחצאות, והרשב"י הקדוש שהעמידנו על אמיתת רשעותם, ושכל חנם הוא חן של שקר, וכמ"ש (שם) נענה רשב"י ואמר כל מה שתקנו לא תקנו אלא לצורך עצמן, תקנו שווקים להושיב בהם זונות, מרחצאות לעדן בהם עצמן גשרים ליטול מהם מכס, וע"כ הוי מוכרח לברוח ולהחבא במערה, אבל אעפ"כ עכשו גם עכשו בגלותנו המר הזה ע"י התורה שלומדים בכח נתעלה החן והחשיבות של ישראל וכמב"פ.

התיקון הכללי

אזכרה נגינתי בלילה (תהלים עז, ח).

וע"י... ויחפש רוחי ג"כ התבוננתי על מצבי, ועל מצב עם ישראל, שהוא תמיד נרדף, ומואשם בכל דבר, והשחיתות ששוחטים בנו בכל דור ודור, ושככל דור המצב מפחיד, כי אחרי מנוחה קצרה שנותנים הגוים לנו, שוב ושוב עומדים עלינו לכלותינו, וכן מצבי צריך הרבה ישועות בגשמיות וברוחניות, והתבוננתי שהננו מתפללים כל כך הרבה על ישועתנו השלימה - ולכאורה לא רואים תוצאות מהתפילה, ואולי זה נסיון, ואולי באמת כביכול ה' כועס ומקפיד על מה שמדרנו נגדו, ואינו מתרצה, וחשבת: הלעולמים יונח ה', האם גמר אומר להקפיד עלינו לדור ודור, ושמה אין זה אלא נסיון שנתחזק בו ובתורתו ובצדיקו ונדרוף אחריו לחפש רצון מצידו, ביתר רצינות וביתר שאת ועזו.

אם בחקותי תלכו

צריך לעמל בתורה ביגיעה גדולה, כמו שאמרו רבותינו ז"ל אין התורה מתקיימת אלא במי שממית עצמו עליה. וכמו שאמרו אם בחקותי תלכו על מנת שתהיו עמלים בתורה, עמלים וצדקים. ועקר העמל והיגיעה שצריכין בעסק התורה, הוא בשביל לברר עסק התורה שיהיה הלמוד לשמה באמת רק לעשות נחת רוח ליוצרו ותברך, ולא יהיה למודו חס-ושלום בשביל תועלת עצמו בשביל שיתקרי רבי או פיוצא באלו הפניות חס-ושלום. ועקר היגיעה והעמל בהלמוד הוא רק בתורה שבעל פה כמובן לכל, וזה מחמת שמשם עקר אהיות הלמוד שלא לשמה חס-ושלום כנ"ל, וכמבאר בפנים. ועל-כן צריכין להתנגע מאד בעסק התורה שבעל-פה, לברר ולהכניע ולדחות ולבטל לגמרי המחשבות של גסות ופניות וערמומיות שרודפין אחר מחשבתו, ורוצים להטות לבבו מן האמת חס-ושלום לעסק בתורה שלא לשמה חס-ושלום, הינו בשביל איזה פניה של שטות והגל חס-ושלום, וצריכין להתאמץ בכל עז לבטל אלו המחשבות, ולבקש מהשם יתברך שיופה שיהיה למודו להשכינה, דהינו שיעסק בתורה רק בשביל רצון השם יתברך לבד, ואז על-ידי זה זוכה לברר ההלכה מאחיות המן ותגן שהם הקשיות והקמרות שיש בהלכה, ואז זוכה להלכה ברורה ומשנה ברורה, ולאסוקי שמעתי את אליבא דהלכתא. כי בשעוסק בתורה לשמה, הינו בשביל השם יתברך לבד, אזי ה' עמו ואזי ההלכה כמותו, כמו שאמרו רבותינו ז"ל: וזה עמו שהלכה כמותו.

(אוצר היראה תלמוד תורה וקריאת התורה אות נח)

אלט טאר מען ניט זיין!

עקר תקון האדם וכל העולמות התלויים בו הוא על-ידי התחדשות, כמו שהזכירנו רבנו זצ"ל בקול חזק ואמר בזה הלשון: אלט טאר מען ניט זיין! כי עקר התשובה הוא בבחינת התחדשות, כמו שכתוב: "השיבנו ה' וכו', חדש ימינו כקדם", וכתוב: "תתחדש פנשר נעורייכי". ועקר הגלות מארץ-ישראל וחרבן בית-המקדש וכל הצרות שסובלין בגלות, הכל נמשך על-ידי שנפלו מבחינת התחדשות המחין לבחינת ישן, בבחינת "ונושנתם בארץ" ונושנתם דיקא, דהינו שנושנו ונודקנו שם, כאלו קדשת ארץ-ישראל ישן נושן, חס ושלום, ועל-ידי זה היה כל החרבן, כמבאר שם בפרשה. ועל-כן מזהיר אותם באותה הפרשה, שיוקרו היטב הנפלאות והתגלות אלקותו שזכו לה ביציאת מצרים ומתן תורה וכו', הינו, כי מאחר שזכותם בעצמם לשמע קול דברי אלהים חיים, דהינו נבואה אמתית, על-ידי זה ראוי לכם להכניע ולבטל כל מיני הקפירות ובלבולי אמונה, כי על-ידי רוח הנבואה נתברך המדמה וזוכין לאמונה שלמה, להאמין בחדוש העולם. וזה צריכין להמשיך על עצמו בכל יום, כי השם יתברך מחדש בכל יום תמיד מעשה בראשית, וכמו-כן צריך האדם לחדש מחו בכל יום, בבחינת "חדשים לבקרים רבה אמונתך", וכמו שסיים שם בפרשה: "וידעת היום והשבת אל לבבך", שצריכין לחדש הידיעה הזאת בכל יום בבחינת "בכל יום יהיו בעיניך פחדים".

(אוצר היראה כנסת קהל צבאות אות פד)

להצלת
ר' אברהם בן אסתר ומשפחתו
ברוחניות ובגשמיות

להערות והארות 7658704 – 052
לקבלת העלון השבועי למייל ערו קשר
במייל netzah.meir@gmail.com

לעילוי נשמת

תמו נת אסתר ע"ה
נלב"ע מ"ז שבט
ת.נ.צ.ב.ה.

נתן וצ'רנה כלאוור ע"ה
ר' רפאל בן ר' משה ז"ל

לעילוי נשמת

אורי בן ניסים ז"ל

יריב בן מניח
חורה בתשובה שלמה